

Revista de revistes

per C.

LA DARRERA REUNIO DE L'A. P. I. M.

El passat setembre es reuní a Brusselles el Consell General de l'"Association Professionnelle Internationale des Médecins" (A. P. I. M.). Aquesta reunió aplegà representants de 16 nacions que foren: Alemanya, Bèlgica, Bulgària, Dinamarca, Espanya, Estònia, França, Gran Bretanya, Grècia, Holanda, Hungria, Luxemburg, Noruega, Polònia, Suècia i Suïssa. Fou presidida pel doctor Garcia-Tornel, representant del Consell General de Col·legis Mèdics d'Espanya, i actuà de Secretari el Dr. Decourt, que ho és de la A. P. I. M.

De "Le Médecin de France", portantveu de la "Confédération des Syndicats Médicaux Français" reproduïm algunes de les conclusions aprovades en aquesta reunió, desena de les celebrades per l'Associació Internacional de Metges.

CARTA MEDICA INTERNACIONAL

El Consell General de l'A. P. I. M., reunit el dia 5 de setembre del 1935.

Estima que:

2n. El metge tractant ha de guardar secret absolut sobre allò que hagi pogut saber o comprovar sobre el seu malalt en l'exercici de la professió.

2n. El metge tractant deu al seu malalt el secret absolut sobre allò que hagi pogut saber o comprovar en l'exercici de la seva professió.

Els metges no poden fer altra cosa que respectar les lleis de llur país (per exemple, en la declaració de malalties epidèmiques); però s'han d'esforçar en tota la possible mesura en mantenir el secret professional.

3r. La medicina de capçalera, fora de casos reduïts, no ha d'ésser funcionaritzada.

4t. El control o inspecció, en el cas que exis-

teixi, ha d'ésser rigurosament diferent del tractament.

Un metge inspector no ha d'actuar de metge envers els malalts als quals és cridat a inspeccionar.

El metge perit o inspector, que no és metge de capçalera del malalt, no està obligat envers aquest a conservar el secret professional, i ha de poder donar compte als seus mandataris del resultat de l'examen.

5è. Ha d'ésser mantinguda o recercada la llibertat de prescripcions, sota reserva de vigilar tot abús i de la preferència que es doni als medicaments econòmics quan el resultat terapèutic sembli sensiblement igual.

6è. Les relacions dels metges amb les col·lectivitats o l'Estat en matèria de medicina social, han d'ésser reglamentades establint contractes col·lectius.

Els metges que es vegin en el cas de tractar individualment, han de fer-ho en el quadre dels contractes, fets per les organitzacions professionals, i de preferència amb l'aprovació d'aquestes.

Recomanació. — En matèria de serveis mèdics ha d'ésser preferit el pagament del servei emprat.

Es de desitjar que aquest pagament sigui efectuat pel mateix interessat, fora de casos de reconeguda impossibilitat, podent-se fer el reembossament sota modalitats diverses, que permetin el control per les col·lectivitats interessades. (Aquesta recomanació no pogué ésser votada pel representant de la Gran Bretanya).

DRETS I DEURES DELS METGES

Precàmbul.—Els metges tenen drets i deures particulars, inherents a llurs mateixa professió i dels quals cal que cada un d'ells tingui clara consciència.